

STØ OPP HENDENE!

1. Mos. 17:8-16

8 Amalek kom og stred mot Israel i Refidim.

9 Moses sa til Josva: «Velg ut noen menn og dra så ut og strid mot Amalek! I morgen skal jeg stille meg på toppen av høyden med Guds stav i hånden.» 10 Josva gjorde som Moses sa til ham, og han stred mot Amalek. Moses, Aron og Hur gikk opp på toppen av høyden.

11 Da skjedde dette: Så lenge Moses holdt opp hånden sin, hadde Israel overmakten. Men når han hvilte hånden sin, hadde Amalek overmakten.

12 Men hendene til Moses ble tunge. Derfor tok de en stein og la under ham. Han satte seg på den, og Aron og Hur støttet hendene hans, en på den ene siden og en på den andre siden. Da var hendene hans støe helt til solen gikk ned.

13 Josva nedkjempet Amalek og hans folk med sverdets egg.

14 Da sa Herren til Moses: «Skriv dette ned i bokrullen som et minne, og la Josva få høre at Jeg fullstendig skal utslette minnet om Amalek under himmelen.»

15 Moses bygget et alter og kalte det med navnet «Herren er mitt banner»*.

16 Han sa: «For en hånd er på Herrens trone*: Herren skal stride mot Amalek fra slekt til slekt.»

«Moses ble støttet opp av Aron og Hur, med det vant Israel seier over amalekittene»

Jonatan gav David alt han hadde

1. Sam. 18:3-4

3 Så sluttet Jonatan og David en pakt, for han* elsket ham som sin egen sjel.

4 Jonatan tok av seg **kappen** han hadde på seg, og gav den til David, sammen med **rustningen** sin og til og med **sverdet, buen og beltet** sitt.

1. Sam. 20:4

4 Så sa Jonatan til David: **“Uansett hva din sjel ønsker, så skal jeg gjøre det for deg.**

Hvorfor Jonatan gjør som han gjør

1. Sam.19:1-6

1 Saul talte til sin sønn Jonatan og til alle tjenerne sine om at de skulle drepe David. Men Jonatan, Sauls sønn, hadde David meget kjær.

2 Jonatan fortalte dette til David og sa: “Min far Saul forsøker å drepe deg. Derfor må du være på vakt til i morgen tidlig. Hold deg på et hemmelig sted og gjem deg!

3 Jeg vil gå ut og stå ved siden av min far på den marken hvor du er, og jeg vil snakke med min far om deg. Så skal jeg fortelle deg det jeg finner ut.”

4 Så talte Jonatan vel om David til sin far Saul, og han sa til ham: “Kongen må ikke synde mot sin tjener, mot David, for han har ikke syndet mot deg, og hans gjerninger har vært til stor nytte for deg.

5 **For han satte livet sitt på spill* og drepte filisteren, og Herren brakte en stor utfrielse** for hele Israel.** Du så det selv og gledet deg. Hvorfor vil du da synde mot uskyldig blod, og drepe David uten grunn?”

6 Da hørte Saul på det Jonatan sa, og Saul sverget og sa: “Så sant Herren lever, han skal ikke dø.”

Jonatan hadde krav på tronen, det egentlige rette for han, var å forsvare sin far og sin kommende posisjon.

Hvorfor gjorde han ikke det? Han så hva som var til det beste for folket. Han ønsket utfrielse og David satte sitt liv på spill for folkets frelse. Da så han det som sin jobb å gi han alt han hadde, klær, våpen og tronen for så å stø han opp når han ble sliten.

Janteloven

- På 30 tallet, så en norsk-dansk forfatter ved navn Sandemose visse trekk ved det skandinaviske folk, ulikt andre deler av verden og skrev en bok om det, hvor han laget en egen «lov», som er vel kjent i dag «Janteloven».
- Den har ingen rot i virkeligheten, men beskriver et syn som kjennetegnes skandinavere.

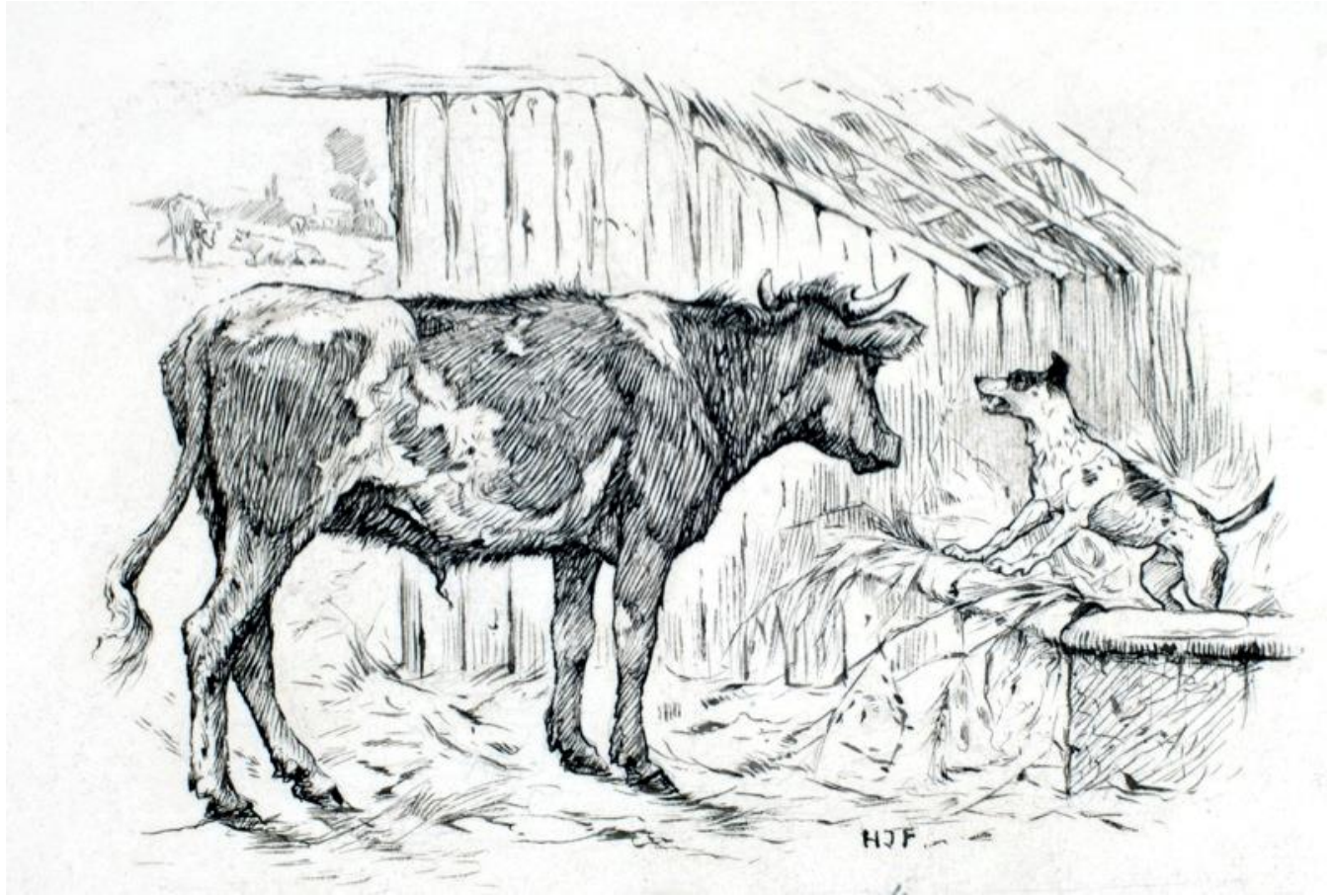
Janteloven lyder slik:

1. Du skal ikke tro at du *er* noe.
 2. Du skal ikke tro at du er like så meget som *oss*.
 3. Du skal ikke tro du er klokere enn *oss*.
 4. Du skal ikke innbille deg du er bedre enn *oss*.
 5. Du skal ikke tro du vet mere enn *oss*.
 6. Du skal ikke tro du er mere enn *oss*.
 7. Du skal ikke tro at *du* duger til noe.
 8. Du skal ikke le av *oss*.
 9. Du skal ikke tro at noen bryr seg om *deg*.
 10. Du skal ikke tro at du kan lære *oss* noe.
- Senere i boken kommer Sandemose opp med et 11. bud: Du tror kanskje ikke at jeg vet noe om *deg*?

«Like crabs in
a bucket»

«Like a dog in a manger»

Nidkjær, men på hvilken måte?

4. Mos. 11:24-30

24 Så gikk Moses ut og talte Herrens ord til folket, og han samlet de sytti mennene av folkets eldste og stilte dem rundt teltet.

25 Så kom Herren ned i skyen og talte til ham. Og Han tok av den Ånd som var over ham, og la på de sytti eldste. Da Ånden hvilte over dem, skjedde det: De profeterte, selv om de aldri gjorde det igjen.

26 Men to menn hadde blitt igjen i leiren. Den ene hette Eldad, og den andre hette Medad. Og Ånden hvilte over dem. De var blant dem som var skrevet opp, men som ikke hadde gått ut til teltet. De profeterte i leiren.

27 En ung mann sprang da ut og fortalte det til Moses og sa: «Eldad og Medad profeterer i leiren.»

28 Da svarte Josva, Nuns sønn, som var Moses' medhjelper fra sin ungdom. Han sa: **«Moses, min herre, stopp dem!»**

29 Moses sa til ham: **«Er du nidkjær* for min skyld? Å, om bare alt Herrens folk var profeter ved at Herren la Sin Ånd på dem!»**

30 Moses vendte tilbake til leiren, både han og Israels eldste.

Ingen som Josva i holdning og hengivenhet til Gud. Hadde så stor tillit til Moses og Gud, mulig han fryktet hva utfallet ble om flere tok steget opp og "konkurrerte" med Moses. Han lærte noe gjennom dette.

Stø opp hendene på de du, Josva, slik at de "vinner slaget".

Hvorfor kunne Moses si dette? Han så hva som var til det beste for folket og deres forhold til Gud.

Nidkjære apostler når en samaritansk landsby forkaster Frelseren

Luk. 9:51-54

51 Da tiden for at Han skulle bli tatt opp* nærmet seg, vendte Han ansiktet mot Jerusalem for å gå dit opp.

52 Og Han sendte budbærere foran Sitt åsyn. Og de gikk og kom inn i en samaritansk landsby for å gjøre i stand husrom for Ham.

53 Men de tok ikke imot Ham, for ansiktet Hans var vendt mot målet for reisen, Jerusalem.

54 Og da Hans disipler Jakob og Johannes så det, sa de: "Herre, vil Du at vi skal befale ild å komme ned fra himmelen og fortære dem, slik som Elia gjorde?"*

55 Men Han snudde seg og refset dem* og sa: "Dere vet ikke hva slags ånd dere er av.

56 For Menneskesønnen er ikke kommet for å ødelegge menneskesjeler, men for å frelse." Og de gikk til en annen landsby.

Jakob og Johannes, gode brødre, nidkjære og inderlige akkurat som Josva. De ønsket at samaritanerne skulle se det de selv så i Jesus, slik at de kunne bli frelst. Men ikke riktig framferd, det skulle Jesus lære dem. Jesus visste bedre enn noen, hva som tjente til det beste for folket.

Mat. 23:1-13

1 Så talte Jesus til folkeskarene og til disiplene sine

2 og sa: “De skriftlærde og fariseerne sitter på Moses’ stol.

3 Derfor skal dere holde og gjøre alt det de ber dere om å holde.* Men gjør ikke etter gjerningene deres, for de sier det, men de gjør det ikke.

4 De binder sammen tunge byrder som er vanskelige å bære, og legger dem på menneskers skuldre. Men selv vil de ikke røre dem med en eneste finger.

5 Alle gjerningene sine gjør de for å vise seg for mennesker. De gjør bønneremmen sine brede, og minneduskene på klesplaggene sine gjør de større.

6 De elsker de beste plassene i gjeste-budene, de beste setene i synagogene,

7 å få hilsener på torgene og å bli kalt “rabbi, rabbi” av menneskene.

8 Men dere skal ikke la dere kalle rabbi. For Én er deres Lærer*, Kristus,** og dere er alle brødre.

9 Kall ikke noen på jorden deres far. For Én er deres Far, Han som er i himmelen.

10 Og la dere ikke kalle lærere. For Én er deres Lærer, Kristus.

11 Men den som er størst blant dere, skal være deres tjener.

12 Og den som opphøyer seg selv, skal fornedres, og den som fornedrer seg selv, skal bli opphøyet.

13 Men ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere! For dere stenger himlenes rike for menneskene. For ikke går dere inn selv, og dem som er på vei inn, hindrer dere i å gå inn.

Mat. 23: 16-22, 24, 34

16 Ve dere, blinde veiledere, som sier: Om noen sverger ved templet, betyr det ingenting. Men om noen sverger ved **gullet i templet**, så er han forpliktet til å holde eden.

17 Dårer og blinde! For hva er størst, gullet eller templet som helliger* gullet?

18 Og om noen sverger ved alteret, betyr det ingenting. Men om noen sverger ved **gaven som er på det**, så er han forpliktet til å holde eden.

19 Dårer og blinde! For hva er størst, gaven eller alteret som helliger gaven?

20 Derfor, den som sverger* ved alteret, sverger både ved det og ved alt det som er på det.

21 Den som sverger ved templet, sverger både ved det og ved Ham som bor* i det.

22 Og den som sverger ved himmelen, sverger både ved Guds trone og ved Ham som sitter på den.

24 Blinde veiledere, som siler ut myggen og sluker kamelen!

34 Se, derfor sender Jeg dere profeter, vise menn og skriftlærde. Noen av dem skal dere drepe og korsfeste, og noen av dem skal dere piske i synagogene deres og forfølge fra by til by,

Mat. 15:14

14 La dem være! De er blinde veiledere for blinde. Og når en blind leder en blind, vil begge havne i en grøft.

David fikk ikke bygge tempelet, ble ikke lei seg av den grunn, la da alt til rette slik at Salomo kunne bygge det.

Kan være det er mye vi ønsker å gjøre for Gud og Hans folk. Hva om Gud ikke ber deg om å gjøre de tingene du selv føler for/ ønsker å gjøre?

Se eksemplene, de la til rette for at Gud kunne jobbe og gjøre verket gjennom andre om de selv ikke fikk kallet/oppgaven. Det var ikke; jeg får ikke, da får ikke du heller.

Som fariseerne:

Mat. 23:13

13 Men ve dere, skriftlærde, dere hyklere! For dere stenger himlenes rike for menneskene. For ikke går dere inn selv, og dem som er på vei inn, hindrer dere i å gå inn.

(Mener det er dette verset «Like a dog in a manger» kommer fra, i følge Thomas apokfyfiske bok)

Mat. 15:14

14 La dem være! De er blinde veiledere for blinde. Og når en blind leder en blind, vil begge havne i en grøft.